

Co najmniej od kilku dekad zarówno w Europie Zachodniej, jak i w Polsce obserwujemy nawarstwiające się problemy w centrach miast. Ich upadki przejawiają się w systematycznej utracie atrakcyjności handlowej tego obszaru, a co za tym idzie zaniku działań inwestycyjnych i wreszcie podupadającą przestrzenią publiczną. Proces ten można jednak zatrzymać, wykorzystując różnego rodzaju narzędzia. Jednym z nich jest powołanie centrów zarządzania miastem.

Centra zarządzania miastem to rozwiązanie wywodzące się z Wielkiej Brytanii, które obecnie jest wykorzystywane na skalę międzynarodową. W Polsce tego typu struktura jest jednak wciąż rzadko wykorzystywana przy podejmowaniu działań rewitalizacyjnych. Z rozwiązań tych korzystają obecnie takie polskie miasta jak: Bydgoszcz, Gdańsk, Lublin, Łódź, Toruń, a niebawem również Kielce. Głównym celem centrów zarządzania miastem jest poszukiwanie przewagi konkurencyjnej przez obsługę i strategiczną współpracę w ramach zadań o charakterze publicznym i prywatnym na terenie centrum miasta poprzez działania inicjowane przez podmioty z sektora publicznego, prywatnego i pozarządowego.

Centra zarządzania miastem są wciąż mało praktykowane w Polsce, mimo że ustawa o rewitalizacji określa rewitalizację jako zadanie własne gminy. Przez to problematyka centrów zarządzania miastami nie jest często obecna w badaniach. Charakterystykę tego rozwiązania przybliży jednak publikacja „Centra zarządzania miastem. Doświadczenia polskich miast” autorstwa dr. Roberta Gawłowskiego i dr. Krzysztofa Makowskiego. Raport ten uzupełnia lukę a także przedstawia polskie doświadczenia funkcjonowania tych struktur, w szczególności wykorzystanych w polskich miastach rozwiązań instytucjonalnych w zarządzaniu centrami miast, jak również pozycji i warsztatu pracy menadżerów centrów miast.

Zapraszamy do lektury publikacji, która dostępna jest poniżej.